

HANNU MANNI

HANNI

HARTVIK

—LISTA—

Omistan tämän kirjan lapsilleni vinkiksi. Tehkää kaikkea hassua sekä yrittäkää, jottei teidän tarvitse vanhana katua tekemättömiä asioita.

Iskä

Hannu Mänty

HANS HARTVIK – LISTA

© 2017 Hannu Mänty
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-506-0

2.9.2001, Lontoo

Kävelin ulos Lontoossa Grange St Paul's -hotellista kadulle kello 15.00 ja suoraan Sir David Jonesin Jaguaariin. Olin juuri suorittanut Lontoon projektin loppuun ja olin erittäin tyytyväinen headhunterin työhöni, mutta en tämän päivän tapahtumien kulkuun. Olin vain neljä päivää tällä kertaa Lontoossa ja selvisin fyysisesti lähes koskemattomana ja vammoitta tästä projektin osasta. Henkisesti minun ei enää tarvinnut miettiä, oliko tässä työssäni järkeä taikka teinkö jotain väärin saatikka laittomasti. Olin ajatustyöni tehnyt aiemmin jo moneen kertaan. Olin oikealla asialla, vaikka tapoin ihmisiä. Tapoin säästääkseni ihmishenkiä.

Oli tyttäreni syntymäpäivä, ja olin aamulla jo soittanut kotiimme vaimolleni Päiville ja pyytänyt vanhimman tyttäreni Elisabetin puhelimeen ja laulanut hänelle römeällä äänellä hyvää syntymäpäivää, ja Elisabet oli kikattanut linjan toisessa päässä "Äläää, iskää!" Kerroin hänelle, että tulen illalla todella myöhään kotiin ja hän ei saa odottaa hereillä vaan hänen pitää mennä ajoissa nukkumaan ja aamulla nähdään ja halitaan sekä minulla on hänelle kiva tuliainen. Elisabet haluaa aina jotain tuliaisia matkoiltani. Olin opettanut hänet siihen ja rakastin yli kaiken Elisabetiä ja kaikkia lapsiani.

Puhelinsoiton ja hotellin aamiaisen jälkeen lähdin ulos hotelli Grange St Paul'sista ja suuntasin askeleeni Thamesjoelle. Olin varustautunut ja valmistautunut tähän päivään jo kaksi kuukautta, mutta silti tämä nimenomainen päivä tuli yllätyksenä.

Tavoitteeni oli tappaa kolme Osama bin Ladenin läheisintä bisnesihmistä, jotka hoitivat rikollisjärjestön rahaliikennettä ja

sijoituksia ympäri maailmaa. He olivat sopineet kahden eri-koistehokkaan ydinpommin ostosta erään amerikkalaisen kenraalin kanssa. Onnekkaisesti järjestö nimeltään MUMS oli saanut tiedon tästä prosessista ja oli kaapannut kyseisen kenraalin otteeseensa ja ohjeisti sekä pakotti häntä toimimaan tarkalleen heidän ohjeidensa mukaan. Minä olin tässä projektissa MUMS:n puolesta kenraalin oikea käsi, joka hoiti neuvottelut Osama bin Ladenin yhteyshenkilöiden kanssa.

Kauppasumma oli neljä miljardia dollaria kahdesta ydinpommistista, jotka olivat Etelä-Carolinassa kenraalin komennossa. Kaikki yksityiskohdat oli sovittu kolmessa eri neuvottelussa aiemmin jo Lontoossa, ja nyt oli enää asioiden vahvistus. Osaman yhteyshenkilöt käyttivät joka kerta eri nimiä, kun tapasimme. Ja jokaisella kerralla tapasin aina eri henkilön. Ensimmäisellä kerralla tapasin Mr Eyen, ja tapaamispaikkana oli, kuinka ollakaan, kuuluisa London Eye. Tapaaminen oli lyhyt, mutta intensiivinen. Tapasimme lippuluukun vieressä, jossa minun piti seistä sininen lippalakki päässä. Ja kun hän tuli, sanoi hän vain ”Tulipallo ja koodi”. Siitä tiesin, että minun piti antaa hänelle pieni kirjekuori, jonka sisällä oli vain tilinumero, mutta tärkeä sellainen, sillä sille tilille heidän pitäisi maksaa ennakkomaksua yhden miljardin verran dollareissa. Kun näin tapahtuisi, alkaisi prosessi liikkua eli heille lähtisi liikkeelle prosessi, jolla he saisivat haltuunsa USA:ssa kaksi ydinpommia. Samalla sain häneltä itselleni kirjekuoret, joista ilmeni ohjeet seuraavalle tapaamiselle.

Toinen tapaaminen tapahtui välittömästi seuraavana päivänä, ja heidän yhteyshenkilönään oli eri henkilö. Hänen nimensä oli Mr Code. Minun tehtävänäni oli antaa hänelle ydinpommien latauskaaviot, joilla pommit olisi mahdollista aktivoida, kunhan niihin olisi ensin vaihdettu ohjausyksiköt. Tapasin Mr Coden Big Benin edessä, ja tällä kertaa minulla piti olla päässäni keltainen lippis sekä jaloissa punaiset tenarit. Kädessäni oli pelkkä plastiikkapussi, johon olin laittanut latauskaaviot kansioissa. Kyse oli turvallisuusasioista myös kadulla, sillä näin tarvitsee vähemmän pelätä sitä, että

joku narkkari innostuisi varastamaan kädestäni salkun. Plastikkipussi ei houkuttele varastamaan.

Mr Code tuli paikalle, kuten oli sovittu, ja vaihto onnistui ilman suurempia kikkailuja. Minä sain taas kirjekuoren häneltä.

Kolmas tapaaminen olikin sitten jo hieman pitempi. Tapasin Mr Beerin Zizzi-nimisessä pubissa Thamesin varrella. Tapaamisen tarkoitus oli määritellä neljännen ja tärkeimmän tapaamisen yksityiskohdat, sillä silloin luovuttaisimme viimeiset tiedot Charlottan ydinpommien sijoituspaikasta ja päästäisimme heidän miehensä noutamaan rekoilla pommit pois. Samalla he saisivat mukaansa uudet ohjausyksiköt, joihin kyseiset latauskaaviot sopisivat. Samaan aikaan he maksaisivat tilillemme pankista kolme miljardia dollaria. Tapaaminen meni hyvin, sillä saimme sovittua kaikki seuraavan tapaamisemme yksityiskohdat tarkasti. Tapaaminen tulisi olemaan pankissa nimeltään L'loyds Banking Group.

Jouduin elämään ja reagoimaan tilanteisiin nopeasti ja heidän ehdoillaan, koska he itse ehdottivat tapaamista L'loyds Banking Group -pankkiin. Sir David Jones oli pankin johtokunnan jäsen, ja häneltä sain välittömästi soiton Nokia-kännykkääni, kun olin soittanut yhteyshenkilölleni MUMS:iin tilanteesta ja seuraavasta siirrosta eli tapaamisesta pankissa. Sir David Jones halusi tavata minut välittömästi ja oli jo tulossa taksilla hotelliini. Kaikki tapahtuisi erittäin nopeasti, ehkä liiankin nopeasti.

Arvioin, että minulla olisi aikaa noin kymmenen minuuttia valmistautua Sir David Jonesin tapaamiseen. Olin väärässä, sillä kesti vain kuusi minuuttia ja ovelteni koputettiin. Avasin oven ja edessäni seiso erittäin pitkä ja hoikka engelsmanni. Sir David Jones oli varmasti yli kaksi metriä pitkä, ja ikää hänellä oli noin viisikymmentä vuotta, mutta fyysisesti hän oli varmasti paremmassa kunnossa kuin moni kolmikymppinen huippujudoka. Sir David Jones ei sanonut sanaakaan vaan nosti sormen huulilleen ja näytti eleillään, että minun pitää

seurata häntä. Koska olin jo valmis kaikin puolin, suljin oven ja lähdin hänen peräänsä. Emme menneet hissille vaan otimme varauuskäynnin ohjeiden mukaan portaat käyttöön, laskeuduimme viisi kerrosta alaspäin ja pääsimme siitä suoraan hotellin sivukadulle. Nyt vasta Sir David Jones esittäytyi kysymällä "Mr Hans?", johon vastasin "Sir?" Asia oli selvä ja hän ehdotti, että siirtyisimme läheiseen publiin juttelemaan, koska hotellilla oli korvat ja silmät.

Kun pääsimme läheiseen Patch-pubiin, tilasimme molemmat Magners-oluet. Joimme jonkin aikaa olutta hiljaisuuden vallassa nauttien oluen pehmeästä ja mausteisesta mausta. Samalla huomasin, että nälkä alkoi myös kurnia vatsassani, mutta nyt oli aika mennä asiaan, ja ruokaa sitten joskus myöhemmin. Sir David Jones meni asiaan melko lailla suoraan. Hän kertoi, että meillä oli käynyt onni, koska terroristit olivat olleet pitkään heidän pankkinsa asiakkaita ja luottivat heihin sekä luulivat, ettei heidän toimiaan epäilty, koska heillä oli laillista liiketoimintaa öljyalalla sekä konsultoinnissa maailmanlaajuisesti. Sir David Jones oli myös MUMS:n palkkalistoilla, eli olimme samalla puolella jo valmiiksi eikä meidän tarvinnut vakuutella toisillemme, mikä on tavoitteemme. Meidän piti tappaa ja hävittää kolme terroristia. Vietimme aikaa kolmen oluen verran, ja suunnitelma sekä askelmerkit olivat valmiit seuraavalle aamulle. Sir David Jones ei ollut tappaja. Hän oli pankkiiri ja monien asioiden mahdollistaja. Minä olin.

Sir David Jones olisi aamun tapaamisen isäntänä terroristien toiveiden mukaan. Hän järjestäisi tilan ja tekniikan asioiden hoitoon meille. Samalla hän järjestäisi yhteisen suunnitelmamme pohjalta minulle tarvittavat tarvikkeet tapaamistamme sekä toimintaa varten. Oli aika toimia.

Minulla olisi kävelymatkaa pankille noin puolitoista kilometriä. Minä halusin mennä tapaamiseen aivot kirkkaina ja varatalo valmiina toimintaan, mikäli sitä tarvittaisiin. Tavoitteeni oli tappaa kaikki kolme liikemiestä, siis terroristia. Itseni olin

motivoinut tappamaan terroristit, koska näin säästäisin maailmassa satoja tuhansia henkiä, jopa miljoonia. Minulla ei ollut krapulaa eilisestä kolmesta oluesta, koska olin hotellille tultuani juonut yli litran pullotettua vettä sekä varmuudeksi ottanut yhden Buranan matkalaukustani ja huuhdellut sen pullovedellä alas.

2

Heräsin aamulla tasan kello kuusi. Olin laittanut kellon herättämään ja pyytänyt hotellin aulasta vielä varmuudeksi herätyssoiton. Kelloni herätti tasan kuudelta, mutta soittoa ei kuulunut hotellin aulasta, vaikka kello oli jo 6.10. Minua harmitti hotellin respan huono palvelu, joten soitin respaan, ja kun kuulin vastattavan toisessa päässä, sanoin puhelimeen ”Hyvää huomenta ja herätys, kiitos!” ja saman tien löin luurin kiinni naureskellen piikilleni. Puin verkkarit päälle ja lenkkarit jalkaan sekä otin avaimet mukaan taskuuni ja lähdin hotellista ulos. Päätin, että teen rauhallisen parin kilometrin herätelylenkin. Suuntasin hotelliilta alas Thamesjoelle, ja aurinko oli juuri alkanut hieman pilkistelemään Lontoon yllä, mikä teki kaduista jo valoisat, vaikka vielä katuvalot olivat kaikkialla päällä.

Aamulönnköttely oli nopeasti tehty, ja 15 minuutissa olinkin jo takaisin hotellihuoneessani ja suihkussa. Tämän jälkeen siistiytyminen ja rauhallinen siirtyminen hotellin aamiaishuoneelle, joka olikin iso aula hotellin toisessa kerroksessa.

Nyt olin tankannut itseni tarpeellisella määrällä hiilihydraatteja, sokeria ja proteiinia. Kaikkia oikeassa suhteessa. Tällä energiamäärällä pärjäisin pitkälle päivään. Ennen lähtöäni tarkistaisin läppäriltäni sähköpostit. Olin saanut muutaman viestin asiakkailtani ja yhdeltä kandlerilta myös viestin. Hän oli mukana eräessä kansainvälisessä headhunting-casessa. Hän vain tyyliä ilmoitti, ettei ole enää halukas jatkamaan prosessissa mukana. Tyyliä meiliä ilman selityksiä. Silloin tällöin kandeilla on vain sattunut jotain elämässä joko henkilökohtaisissa asioissa taikka nykyisessä työssään, ja sitten he hyppäävät pois prosesseista. Samalla tarkistin sähköposteista roskapostini, josta löytäisin mahdollisesti ohjeita MUMS:n organisaatiolta. Ne olivat piilotettuna erään mustesäiliöitä markkinoivan yrityksen mainoksiin yleensä, mutta

ne olivat aina osoitettuna minulle ja joskus myös ilmeisesti lähikollegoilleni. Nyt ei ollut viestejä roskapostissa.

Kävelin Thamesjoen rantaan ja aloin rauhallisesti kulkea rantaviivaa seuraavaa jalkakäytävää. Nautin harvinaisesta Lontoon auringosta, sillä yleensä sää on melko sateinen Lontoossa. Pidin verkkaista kävelyvauhtia päällä ja samalla huolen, etten hikoilisi, sillä minusta on aina epämiellyttävää olla puku päällä ja samalla kainalot hiessä. Silloin ei ole enää itsevarma olo vaan keskittymiskyky hieman heikkenee, kun pukupaita alkaa kostua. Eri asia on, kun kuntoillaan taikka urheillaan, silloin pitääkin hien lentää kunnolla. Minä olin nyt pukeutunut tähän päivään Turon mustaan pukuun ja Loydsin mustiin pukukenkiin. Koska kyseessä olisi bisnestapaaminen pankissa, oli syytä pukeutua asiallisesti. Turon puku riittäisi juuri ja juuri tasoltaan, mutta se olisi sopivan joustava myös mahdolliseen fyysiseen toimintaan tänään. Valkoinen Jousipaidan pukupaita oli täydentämässä asuani, ja väriä toi laivastonsininen Bossin kravatti. Olin uskottavan näköinen pankin juhlallisiin neuvottelutiloihin.

Saavuin hieman etuajassa L'loyds Banking Group -pankkiin. Kyseinen pankkirakennus on tyylikäs ja iso linnamainen rakennus, josta huokuu arvokkuutta ja ikää satoja vuosia. Rakennus on rakennettu jo 1600-luvulla ja remontoitu arvokkaasti ja ammattitaitoisesti vuosien mittaan erittäin hyvin. Väriltään rakennus on tummanharmaa ja ikkunat ovat taidokkaasti isojen kivipaasien väliin upotettuja sekä tummennettuina korostavat hienosti arvokasta rakennusta. Minulla oli mukana tummanruskea salkku, jossa sisällä olivat pelkätään Dellin läppäri, musta muistikirja sekä kolme arvokasta mustekynää. Koska kyseessä oli liikepankki, ei ollut selvää, että jokainen kadunkulkija pääsisi sisään ovesta, joten minäkin jouduin painamaan tammioven vieressä olevaa mustaa summeria. Minulle aukaistiin ovi ja pääsin astumaan aulaan, joka oli niin sanottu turva-aula, jonka turvallisuusjärjestelyt olivat huippuluokkaa. Kolme aseistettua vartijaa oli minua

vastassa. He kaikki olivat huipputreenattuja, noin kolmi-kymppisiä turvallisuusalan ammattilaisia. Yksi heistä seiso i hieman piilossa metallisen turva-aidan takana tarkkaillen herkeämättömästi minua, kun kaksi muuta vartijaa ohjeisti minut riisumaan puvun takin ja kengät pois. Tein työtä käs-kettyä ja riisuin kengät ja takin, jotka ojensin toiselle varti-jalle. Hän tarkisti ne, kun samaan aikaan toinen vartijoista tarkisti minun vartalon i mahdollisista aseista. Tämän jälkeen hän jatkoi salkkuni kanssa. Läppäri n kannen hän aukaisi sekä tarkisti skannerilla, ettei siinä ole mitään pommiin viit-taavaa. Mustekynät joutuivat myös piirtotestiin, jossa vartija aukaisi jokaisen mustekynän ja kirjoitti niillä lyhyesti pöydällä olevaan paperiin. Koko tarkastus kesti vain noin kaksi mi-nuuttia, ja olin jo laittanut kengät jalkaan, kun samassa au-kesi piilossa ollut kiviovi turvatarkastushuoneen sivusta ja ovesta hypähti iloisena esiin Sir David Jones.

"Tervetuloa, Mr Hans, on ilo tutustua ja tavata teidät ensim-mäistä kertaa!" En edes hämmentynyt, sillä olin tottunut ny-kyään näyttelemään koko elämäni rooliani. "Kiitos, kiitos, Sir David Jones, on ilo saapua kuuluisaan pankkiinne!" Kätte-limme aivan kuin tapaisimme ensimmäistä kertaa elämä s-ämme ja kyseessä olisi normaali bisnestapaaminen pan-kissa. Vartijat seurasivat tilannetta edelleen herkeämättä, sillä siitä heille maksettiin. Huomasin ja tajusin, että he ovat varmasti huippuluokan vartijoita ja valmiina toimimaan. Eri-koiskoulutettuja.

Sir David Jones ohjasi minut ovesta sisään erikoishissiin, joka vei meidät kolmanteen kerrokseen. Hissistä siirryimme käytävälle, josta pystyin hahmottamaan, että olimme täysin nykyaikaisessa toimistomaailmassa, vaikka itse pankkikiin-teistö viestitti aivan eri maailmaa kadulta katsottuna. Kävelin Sir David Jonesin perässä toimiston käytävää pitkin noin kymmenisen metriä oikealle, ja sillä matkalla ei ollut yhtään ovea kummallakaan puolella vaan pelkkää kiviseinää, joka oli maalattu hienosti hopean väriseksi alaosasta ja noin sil-mien korkeudelta kullanväriseksi. Valospoteilla oli käytävä

saatu näyttämään aivan kuin kävelisin Egyptin historiallisissa pyramideissa. Tunnelma tuli siksi, että käytävän kattoon oli maalattu tyylikkäästi faaraoiden aikaisia kuvia. Nyt ei ollut kuitenkaan aikaa jäädä tunnelmoimaan, vaan menimme sisälle vasemmalla olevaan neuvotteluhuoneeseen. Astuesani sisälle huoneeseen hahmotin, että huone oli erittäin hyvä neuvotteluja varten. Huoneessa oli pitkä lasinen neuvottelupöytä, jonka ympärillä oli kymmenen nahkatuolia, joidenka rungot olivat hopean värisiä. Takaosassa oli tarjoilupöytä, joka oli täytetty juomilla ja hedelmillä. Hahmotin, että kaikki oli kunnossa ja valmiina ainakin teknisesti. Olimme siis valmiita tapaamiseen, jos Sir David Jones vain oli hoitanut valmiiksi muut järjestelyt. Istuuduimme kahdelle tuolille, ja Sir David Jones aloitti kertomalla: "Olemme varanneet kaikki tarvikkeet tänne toivomuksienne mukaan, ja mikäli tarvitsette jotain, niin olemme valmiita palvelemaan teitä." Huomasin, että hän selkeästi painotti sanaa "kaikki", joten tiesin, että tilaamani tarvikkeet olisivat valmiina, kun olisi sen aika. "Kiitos paljon, Sir", sanoin hymyillen hänelle ja jatkoin kysymyksellä: "Onko teillä tietoa, milloin saapuvat yhteistyökumppanini?" Sir David Jones katsoi kelloaan ja sanoi samalla: "Heidän pitäisi saapua autokellarin kautta piakkoin." Juuri silloin soikin Sir David Jonesin kädessä oleva sisäpuhelin. Hän vastasi puhelimeen ystävällisesti "niin" ja kuunteli jonkin aikaa toisesta päästä tulevaa selostusta. Huomasin, että Sir David Jones kuunnellessaan mietti jotain kuumeisesti, kunnes hän hiljaa vastasi puhelimeen ohjeet, ja kuulin ne selvästi, koska huoneessa ei ollut muutakaan ääntä. Hän sanoi: "Antakaa heidän pitää ne ja ohjatkaa heidät suoraan tänne neuvotteluhuoneeseen ja samalla voitte poistua sieltä pisteisiin kaksi ja neljä, kiitos." Sir David Jones sulki puhelimensa ja hymyili minulle. "Yhteistyökumppaninne ovat saapuneet."

Olin hieman hermostunut odottaessani heidän saapumistaan neuvotteluhuoneeseen, mutta tiesin, että hermostuneisuus olisi tipotiessään, kun ovi aukeaisi. Nauttisin tilanteesta ja adrenaliini lisääntyisi kropassani. Olin valmis.

Ovelle koputettiin ja Sir David Jones oli saman tien ovella avaamassa sitä. Sisään astui kolme tuttua miestä, jotka olin tavannut jo aiemmin. Nyt he olivat tyylikkäissä Armanin puvuissa, ja huomasin heti, että kahdella heistä pullottivat vasemmat kainalot juuri sen verran, että ammattilaisena pystyin hahmottamaan aseiden kohoumat sieltä. Tilanne ei minua kuitenkaan häirinnyt, sillä pahin ase on aina itse ihminen. Sir David Jones suoritti kohteliaan esittelyn itsestään ja toivotti meille hyvää neuvottelua sekä poistui saman tien neuvotteluhuoneesta painamalla oven hiljaa kiinni. Sitä ennen hän poistuessaan ovella ehti katsoa minua suoraan silmiin, ja hänen kasvoistaan ei kuitenkaan erottanut mitään viestiä minulle. Nyt minä olin omillani ja minun pitäisi luottaa siihen, mitä Sir David Jones oli kertonut pankkirakennuksesta ja järjestelyistä. Toivoin myös, että tekniikka toimisi hyvin. Yleensä MUMS:n tekniikka toimii loistavasti, mutta keran olin lähellä kuolla, kun tekniikka ei toiminutkaan ratkaisevalla hetkellä.

Muhamed II bin Laden, Hamir Mirt ja David Stenson olivat näiden miesten nimet, jotka olivat istumassa nyt samassa neuvottelupöydässä kanssani. Tiesin heidän nimensä, koska melko yleisesti heidät tunnettiin bisneselämässä, mutta yleisesti ei ollut tiedossa, että he olivat al-Qaidan terroristijärjestön tärkeimpiä henkilöitä toiminnan rahoituksen kannalta. Nyt oli kyseessä siis kolmen miljardin dollarin siirto minun osoittamalleni pankkitilille sekä tietojen luovutus heille ydinaseista USA:ssa. L'loyds Banking Group -pankki oli näiden terroristien valitsema pankki, joka vahvistaisi rahansiirron, kun he olisivat saaneet pommien koordinaatit.

Nousin pöydän äärestä ylös ja hain vesikannun tarjoilupöydältä ja aloitin veden tarjoilun näille kolmelle miehelle. Ku-

kaan heistä ei halunnut vettä, joten kaadoin itselleni vesilasin täyteen. Hörppäsin vettä lasista ja rykäisin äänekkäästi kuin merkiksi, että aloitetaan keskustelu. ”Hyvät herrat, aloitetaanko”, sanoin. Kyse ei ollut kysymyksestä vaan toteamuksesta, että aletaan hommiin. Otin salkustani läppäriin esiin pöydälle sekä mustan muistikirjani. Samalla myös Muhamed II bin Laden otti esiin läppäriinsä, ja minulle oli tullut selville, että hän oli näistä kolmesta se korkea-arvoisin henkilö. Hän oli aivot liiketoimille tässä terroristisolussa, ja nämä kaksi muuta suojasivat häntä sekä rakensivat kulissia liiketoimissa. Todellisuudessa nämä kaksi olivat turvamiehiä Muhamed II bin Ladenille, joka taas oli sukulaisuussuhteessa itse Osama bin Ladeniin.

Muhamed II bin Laden sanoi: ”Siirto on valmis, saanko nähdä kartan ja tiedot?” Hymyilin, sillä tiesin, että nyt olisi ratkaisevat hetket ja enää en voisi perääntyä. ”Totta kai, mutta saanko nähdä suorituksen kuittauksen ohjelmanne?” Se katse minkä Muhamed II bin Laden loi minuun olisi voinut tappaa, jos se vain olisi katseella mahdollista. Hän nousi ylös ja otti mukaansa läppäriinsä sekä käveli viereeni ja asetti läppäriin eteeni pöydälle. Katsoin läppäriin ruutua, ja siinä näkyi Deniz-pankin pankkiohjelma, jossa oli maksettu kolme miljardia dollaria antamalleni tilille L'loyds Banking Group -pankkiin. Mielessäni hymyilin, kun Muhamed II bin Laden käveli takaisin pöydän toiselle puolelle ja istuutui rojahtaen nahkatuoliin. Tuoli vain vingahti hänen noin 80 kilon painonsa alla. Kuitenkin kasvoni olivat perusluokemilla ja nyt oli minun vuoroni. Avasin uudelleen salkkuni ja otin esiin mustekynän ja aukaisin mustan muistikirjani, jonka välissä oli sileäksi taiteltu pieni kartta. Otin kartan esiin ja aukaisin sen pöydälle. Muhamed II bin Laden nojautui tuolissaan eteenpäin, ja molemmat hänen kollegansa näyttivät hieman kurottautuvan tuoleissaan. Mustekynä oikeassa kädessä nojauduin pöydän päälle ja painoin mustekynän karttaan melko voimakkaasti ja merkkasin ympyrällä kohdan kartan keskeltä.

LISTA on ensimmäinen kirja HANS HARTVIK -kirjasarjasta.

HANS HARTVIK on kansainvälinen headhunter.

HANS HARTVIK on myös palkkatappaja, jolloin hän käyttää tehtävissään nimeä Hans Kiefer.

Hans Kieferiä ohjaa järjestö nimeltään MUMS / Murder University of Managements. MUMS:n pomot ovat Schröder, Putin ja Bush.

MUMS:n pomot ovat tehneet listan.

Hans Kieferin tehtävänä on tappaa listalla olevat ihmiset. Listan ehkä kuuluisin nimi on Osama Bin Laden.

Kirja kertoo, mitä todella tapahtui Osama Bin Ladenin kohdalla ja paljastaa monia salaliittoon kuuluvia tapahtumia.

Kirja saa jatko-osan piakkoin.

Kirjan kirjoittaja Hannu Mänty on myös headhunter ja tapahtumat sekä paikat perustuvat pitkälti tositahtumiin vaikka osa onkin kuvittelua ja fantasiaa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND